

OPEN CALL
CHANGE – NOW! The Warsaw conference on transformation
in European theatre schools
22-25 marca 2023

„W jednym czasie wszędzie powstały różne ciała – obiekty przemocy rasistowskiej, seksualnej oraz tej ze względu na orientację płciową: ruchy kobiece, trans, lesbijskie, interseksualne, antyrasistowskie i działające na rzecz praw ludzi o różnych sprawnościach poznawczych i funkcjonalnych...” – w ten sposób przed dwoma laty Paul B. Preciado pisał o wzbierającej gwałtownie od kilku lat fali oporu wobec opresji zakodowanej w niewidzialnych regułach instytucji świata liberalnej demokracji. Ceremonię wręczenia Cezarów w 2020 roku nazwał dekolonialnym, transfeministycznym „wzięciem telewizyjnej Bastylia”. Czy był to istotnie szturm zwycięski, trudno jednoznacznie rozstrzygnąć. Choć bowiem nagrodę przyznano nieobecnemu na sali Romanowi Polańskiemu, to zarazem zabierające publicznie głos kobiety z niespotykaną dotąd siłą potępiły instytucjonalny rasizm i patriarchalną przemoc, które nadal determinują europejskie kino, a masowe społeczne protesty poparły ich głosy. Objawione wówczas napięcia trzeba uznać za symptomatyczne.

Istotnie, opór wobec nierówności i przemocy, połączony z żądaniem zmian w instytucjach społecznych jest w świecie kultury odczuwany ze szczególną siłą. Dotyczy to również teatru i szkół teatralnych. W wielu europejskich krajach, jak Polska, Czech czy Grecja, to właśnie w szkołach teatralnych w ostatnich latach wyartykułowano najsilniej brzmiące postulaty zmiany, ujawniając znormalizowaną przemoc o charakterze strukturalnym i inicjując instytucjonalną transformację całego systemu, zarówno szkół, jak i teatru. Ruchy #MeToo i Black Lives Matter, a także inne ruchy na rzecz sprawiedliwości społecznej wobec marginalizowanych grup, wpływają na zmiany w szkolnictwie teatralnym w całej Europie, przyczyniając się do wypracowania procedur bezpieczeństwa, przekształcając programy nauczania, wpływając na zmianę w strukturach zatrudnienia i mechanizmach naboru.

Różna jest skala i tempo tych przekształceń, w zależności od kraju i kręgu kulturowego odmienne są też priorytety transformacji. Proces zmian jest różnie oceniany. Nie brakuje głosów zarówno krytykujących jego powierzchowność i pozorność, jak i wskazujących na zbyt dużą radykalność postulatów i zagrożenia, jakie ze sobą niosą. Rozpoznaniem różnych form *backlashu* towarzyszą wskazania na wzmacniające się zjawiska *victimhood culture and cancel culture*. Debata toczy się wszędzie, a jej pogłębiony i różnorodny charakter jest w interesie nas wszystkich.

The Warsaw Conference on Transformation in European Theatre Schools została pomyślana jako forum wymiany, dzielenia się, inspiracji i krytyki; platforma spotkania różnych perspektyw, artykulacji potrzeb i uczenia się od siebie nawzajem. Ale także jako powrót do rozmowy i próba przebicia baniek, w których – mimo pozornej otwartości – konsekwentnie się zamykamy.

Zapraszamy do nadsyłania propozycji wystąpień w następujących blokach tematycznych:

- systemic solutions for social and psychological safety, procedures for responding to adverse actions, anti-violence and anti-discrimination policies, tools for safer creation, save space-brave space - solutions, implementation, critical analysis;
- spaces of discrimination - race, gender, queer, trans, non-binary, and social safety and equality. How to make our approach intersectional? How to work with individual categories and how to work with them together? In this section, we envisage both combined approaches, focused on the challenge of intersectionality, and separate ones, exploring a selected category, depending on the needs of a particular environment and school;
- Ableism and disability justice. What are we doing in our schools to make them open to people with alternative abilities? How can we work with this topic in the space of mentalities, procedural solutions and in the space of the politicality of art;
- Precarity both in terms of the condition of students, faculty and staff. Precariousness as a condition of the whole field of theatre and performing arts; the impact of precariousness on vulnerability to violence and abuse of all kinds;
- Tensions between the local and the global; theatre schools in the face of major migrations. How do we work with the paradigm of the national theatre and the temple of the national language.

Wystąpienia mogą mieć formułę referatów, interwencji, dialogu albo dowolnych form publicznej prezentacji. Jesteśmy otwarci na niekonwencjonalne formy wypowiedzi. Preferujemy obecność na miejscu, ale dopuszczamy także formy hybrydowe. Zgłoszenia zawierające tytuł, temat wystąpienia wraz z abstraktem, preferowaną formę i konieczne warunki techniczne prosimy przesyłać przez [formularz](#) do 31 grudnia 2022. Program konferencji zostanie opublikowany do 15 stycznia 2023.

Uczestnictwo w konferencji nie wymaga wniesienia opłaty konferencyjnej.

Językiem konferencji jest angielski, niektóre wystąpienia będą tłumaczone na język polski.

Organizatorzy zapewniają przerwy kawowe i poczęstunek.

Konferencja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Konferencja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

Konferencja dofinansowana ze środków budżetu państwa w ramach programu Ministra Edukacji i Nauki pod nazwą „Nauka dla Społeczeństwa” nr projektu NdS/540933/2021/2022.

Kwota dofinansowania projektu 972 831,00 zł całkowita wartość projektu 972 831,00 zł.

**CHANGE
NOW!**
ZMIANA-TERAZ!

Ministerstwo
Edukacji i Nauki

Projekt współfinansowany w
ramach programu Unii Europejskiej
Erasmus+

